

nej rozh. sb. n. s. čís. 9357, 9663 a 10.471, jichž se stěžovatel sám dovolává). Že by tyto okolnosti byly soudu známy, nebylo zjištěno. Povinná mluví ovšem sama o nemovitém majetku, avšak s dodatkem, že jest zadlužen a pod vnucenou správou. Rekursní soud však pochybil, pokud jde o výši částky, jež z exekuce jest vyňata, a v tomto směru bylo dovolacímu rekursu částečně vyhověti. Podle § 291 ex. ř. čl. II. zákona ze dne 17. května 1912, čís. 104 ř. z. a nařízení ze dne 30. listopadu 1917, čís. 461 ř. z., čl. II. § 1 činí tato částka 1.800 Kč. Tento předpis posud nebyl změněn a platí dále. Zákon ze dne 15. dubna 1920 čís. 314 sb. z. a n. se nevztahuje na tento případ, neboť jedná jen o omezení exekuce na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých, k nimž čítati nelze výživné přiznané povinné jejím otcem podle ujednání ze dne 26. března 1929. Obdobné použití zákonného ustanovení čl. VI. § 42 čís. 2 zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n., které platí jen pro Slovensko a Podkarpatskou Rus, není přípustné. Nejde o mezeru v zákoně, nýbrž o určitou právní normu, kterou se soudy musí řídit, pokud nebude změněna mocí zákonodárnou. Z exekuce jest proto vyňat jen roční důchod 1.800 Kč a lze tudíž zabaviti z ročního důchodu povinné částku 3.000 Kč měsíčně 250 Kč, což činí za 35 měsíců 8.750 Kč.

Čís. 14063.

Exekucí zabavením a vnucenou správou dlužníkovy živnosti nejsou o sobě dotčeny svršky (stroje a zařízení), s nimiž dlužník provozuje živnost.

Míní-li ten, kdo tvrdí, že jest vlastníkem těchto svršků, že exekucí jsou zasaženy i jeho svršky, jest na něm, by se domáhal výroku o nepřipustnosti exekuce ohledně těchto svršků (které by musely býti specifikovány) a nemůže tak činiti vylučovací žalobou na samu živnost.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1934, Rv I 2538/34.)

Žalobci domáhali se na žalované společnosti, by bylo uznáno právem, že exekuce vedená žalovanou zabavením a vnucenou správou truhlářské živnosti Františka B-a jest nepřipustná. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žaloba, o níž jde, jako žaloba vylučovací předpokládá, že povolením exekuce dotčeno bylo právo žalobců k věcem do exekuce pojatým, které výkon exekuce nepřipouští (§ 37 ex. ř.). Porušení svého práva vidí žalobci v tom, že žalovaná strana podáním ze dne 14. května 1932 učinila návrh na exekuci zabavením a vnucenou správou truhlářské živnosti dlužníka Františka B-a, ač prý, jak později svůj přednes doplnili, vlastníky strojů, veškerého zařízení a zásob jsou žalobci, a dále v tom, že

dlužníkovi zapovězeno, by jakkoliv nakládal stroji, a navrhují, by bylo uznáno právem, že exekuce vedená zabavením a vnucenou správou truhlářské živnosti Františka B-a se nepřipouští. Jest zcela dobře myslitelné a možné, že živnost truhlářskou může dlužník František B. provozovati i bez zařízení a zásob, o nichž žalobci tvrdí, že jsou jejich vlastnictvím, a zabavení živnosti nemusí se proto ještě dotýkati věci žalobců. Pokud se žalobci domnívají, že exekucí zasaženy jsou i jejich svršky patřící k živnosti, bylo jejich věcí, by se domáhali rozhodnutí o nepřipustnosti exekuce ohledně těchto svršků (které by musily býti specifikovány), a nelze tak činiti vylučovací žalobou na samu živnost. K podání žaloby vylučovací ohledně truhlářské živnosti nebylo proto důvodu.

Čís. 14064.

Provésti rozvrh výtěžku za věci prodané v exekuci (§ 327, čtvrtý odstavec, ex. ř.) a učiniti opatření o tom, co se má státi s výtěžkem docíleným v nesporném řízení podle čl. 310 obch. zák., náleží soudu, jenž výtěžek prodejem získal.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1934, Nd I 495/34.)

N e j v y š š í s o u d se usnesl v exekuční věci vymáhající věřitelky firmy J. a spol. nást. v Praze proti povinným Dr. Janu R-ovi a Julii R-ové prý v B. na Moravě pro 5.000 Kč a 7.000 Kč, a v exekuční věci Karla V-a v Praze proti těmže dlužníkům pro 1.705 Kč 10 h a konečně v nesporné věci navrhovatelky firmy Karel H. a spol. v Praze proti těmže dlužníkům o veřejný prodej podle čl. 310 obch. zák. pro 23.196 Kč k návrhu okresního soudu exekučního v Praze, aby byl podle § 47 j. n. rozhodnut jeho záporný spor o příslušnost s okresním soudem civilním pro Brno-město k provedení rozvrhového řízení, že příslušným jest okresní soud civilní pro Brno-město.

D ů v o d y:

Předesílá se pro přehlednost stručně tento děj, jak vychází najevo z předložených spisů: 1. F i r m ě J. a s p o l. n á s t. v P r a z e povoleny byly a) usnesením krajského soudu obchodního v Praze ze dne 6. srpna 1931 pro pohledávku 7.000 Kč, b) usnesením okresního soudu obchodního v Praze ze dne 7. srpna 1931 pro pohledávku 5.000 Kč — zajišťovací exekuce zabavením nároku dlužníků na vydání věcí movitých (stěhovacích svršků) uložených u zasílatelské firmy B. v Brně a o výkon byl dožádán o k r e s n í s o u d e x e k u č n í v P r a z e. Usnesením okresního soudu exekučního v Praze ze dne 24. září 1931 pro 5.000 Kč a ze dne 28. listopadu 1931 pro 7.000 Kč povoleny byly firmě J. a spol. nást. přeměny zajišťovacích exekucí v exekuce uhražovací, dále příkázání zabaveného nároku k vybrání a konečně prodejové řízení v příčině